

๔๗. พระพุทธรูปลีลา

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สวรรคตวรนายก เลขทะเบียน สข. ๑, ๓๗/๑๓๓/๒๕๒๔

ศิลปะสุโขทัย พุทธศตวรรษที่ ๑๙ - ๒๐ (ประมาณ ๖๐๐ - ๗๐๐ ปีมาแล้ว)

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สวรรคตวรนายก ได้รับมอบเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ตามคำริของ พระสวรรคตวรนายก อดีตเจ้าคณะจังหวัดสุโขทัย

สัมฤทธิ์ สูง ๑๕๔ เซนติเมตร กว้าง ๔๐ เซนติเมตร

พระพุทธรูปลีลา ก้าวพระบาทซ้ายไปทางด้านหน้า ยกส้นพระบาทขวาทางด้านหลัง แสดงอิริยาบถก้าวเดินบนฐานบัวทรงกลม พระหัตถ์ซ้ายยกขึ้นในระดับพระอุระ หันฝ่าพระหัตถ์ออก จับพระหัตถ์ในลักษณะแสดงธรรม พระหัตถ์ขวาทอดลงข้างพระวรกาย พุทธศิลป์แบบสุโขทัยหมวดใหญ่ ลักษณะพระรัศมีรูปเปลว ขมวดพระเกศาขนาดกลาง พระพักตร์รูปไข่ พระขนงโค้งเรียวยาว พระเนตรเหลือบต่ำ พระนาสิกโด่ง พระโอษฐ์หยักเป็นคลื่น แยมพระโอษฐ์ พระอังสากว้าง บั้นพระองค์เล็ก ครองจีวรเรียบห่มเฉียงเปิดพระอังสาขวา สังฆาฏิเป็นแถบยาวลงมาจรดพระนาภี มีขอบต่อเนื่องลงมาถึงพระเพลาปลายหยักเป็นซี่ยาวตะขาบ จีวรและสบงแนบพระวรกาย ชายผ้าหยักเป็นลอนขมวดเข้าด้านใน แนวเส้นรอบนอกเป็นเส้นโค้งแสดงความเคลื่อนไหว มักปรากฏในภาพเล่าเรื่องพุทธประวัติตอนเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เช่น ภาพปูนปั้นที่ผนังมณฑปวัดตระพังทองกลาง จังหวัดสุโขทัย (อมรา ศรีสุชาติ, ๒๕๕๕, ๒๖๐-๒๖๒)

47. Walking Buddha Statue

Sawan Woranayok National Museum, registration number สข. 1, 37/133/2524

Sukhothai art, 14th – 15th century CE (600 - 700 years ago)

Sawan Woranayok National Museum received the statue on July 11, 1981 according to the initiative of Phra Sawan Woranayok, a former Sukhothai Ecclesiastical Provincial Governor

Bronze, height 154 cm, width 40 cm.

The walking Buddha statue is depicted stepping his left foot forward and raising the right heel, performing the walking posture on a circular lotus base. The left hand is held closer to the chest facing outward, with thumb and index finger forming a circle in the posture of teaching. The right hand dangles down along the body. This statue displays Sukhothai-style Buddhist art in the Large Category including a flame-like halo, medium-sized hair curls, curved eyebrows, eyes gazing low, a prominent nose, a wavy mouth with a slight smile, wide shoulders, and a slender waist. The Buddha image wears the monastic robe in the open mode, leaving the right shoulder exposed. A flap of the mantle with its edge in the shape of a centipede's fangs reaches the navel and its edge runs down to the lap. The robe and the inner garment cling to the body with its wavy hem curled inwards. The outer curved line shows the movement. The walking Buddha image often appears in the painting narrating the story of the Buddha while descending from the Tavatimsa Heaven such as the stucco on the wall of the mandapa (mondop) of Traphang Thong Lang Temple in Sukhothai Province (Amara Srisuchart, 2012, 260-262).